

יומן פרוייקט- 50 שנה לאיחוד
ירושלים

תשע"ז . 2017

"שאיפות"

מגישות:

אפרת אמדדי- ת.ז 208003954

תהילה בצלאל- ת.ז 207814906

ספיר שר-אבי- ת.ז 314888132

פרק א' - רציונל/מכוון

בחרנו בנושא נגני הרחוב

אחת ממגישות הפרוייקט, מחוברת מאוד בחיי היום יום למוסיקה ונגינה ואף יצא לה לנגן ברחוב פעם אחת במהלך התרמה לעמותה כלשהי. התחושות שליוו אותה- מצד אחד תחושות טובות (-של הנאה מלהופיע ולשתף אנשים ביצירה האישית שלך) ומצד שני תחושות פחות טובות (-הדרך שבה אנשים מסתכלים - ברחמים מה שגורם לתחושה לא נעימה של מבוכה וחוסר ביטחון) גרמו לנו לחקור ולהעמיק בנושא, במטרה למצוא את הגורמים לתופעה של חוסר הערכת נגני הרחוב, ולמצוא דרך אשר תגרום לעבודה זאת להיות עבודה המכבדת את בעליה.

בירושלים ישנם נגני רחוב רבים המביאים תרבות לרחובות, אווירה מוסיקאלית של חגיגה, מסיבה, לרוב הם מושכים את תשומת ליבם של העוברים והשבים שעוצרים, מתבוננים ונהנים מנגני הרחוב המוכשרים. אך מהצד השני אין מכירים בהם מספיק, ולא מספיק מעריכים אותם.

נרצה לדעת מה הם התנאים העומדים לרשותם, באילו בעיות הם נתקלים?

מאיזו סיבה הם באים לרחוב?

(כמוצא אחרון להתפרנסות? או מתוך רצון להופיע ולפגוש קהל יום יום?)

מה יחס האוכלוסייה כלפיהם? האם הם מרגישים בנוח להופיע ברחוב?

נבדוק, באיזו דרך אפשר להעלות את מעמדם בחברה? והאם אפשר? נחקור מה המצב של נגני הרחוב ברחבי בעולם, מה ההבדלים ביניהם בין הארצות השונות.

פרק ב' - אוכלוסיות היעד

לפנינו 2 קבוצות של אוכלוסיות יעד-

האוכלוסייה המרכזית בפרויקט שלנו, היא **אוכלוסיית נגני הרחוב בירושלים**, אשר רואים בזה עיסוק רציני וקבוע. רואים בעיסוק הזה דרך טובה לפתח את עצמם ואת יכולות הביצוע שלהם, לגבור על פחד במה או פחד קהל ועוד. הם מנגנים ברחוב למרות חוסר ההערכה כלפיהם בקרב האוכלוסייה ולמרות הקשיים- בעמידה מול העירייה, בסחיבת ההגברה, הכלים ועוד.

נגני הרחוב מצויים בגילאים שונים. מגילאי נוער ומעלה. אלה אנשים אשר חיים את המוזיקה, ורואים את הנגינה ברחוב כדרך להתפרנס מכישרונם.

אוכלוסיית היעד השניה היא כל אדם מגיל נוער ומעלה המעוניין בנגינה ברחוב ועד עתה לא עשה זאת בשל מניעים אישיים- אולי התבייש שמה יסתכלו עליו ברחמים, אולי לא רואה בנגינה ברחוב מקצוע אשר מסוגל לפרנס את האדם. וכעת בשל הארגון שנקים תהיה להם האפשרות והרצון להופיע ולנגן ברחוב.

אוכלוסיית היעד השלישית היא הקהל- האנשים העוברים ושבים ברחובות ירושלים.

נגני הרחוב מספקים להם אווירה תרבותית מוסיקאית נעימה ברחוב.

אלה אנשים משלל סוגי הגילאים והאוכלוסיות העוברים ברחוב ונהנים מהמוזיקה שמפיקים הנגנים, אך לא תמיד הם מעריכים את החוויה והתרבות שהם מעניקים להם.

אוכלוסייה זאת היא המפרנסת את הנגנים והיא מקור פרנסתם.

פרק ג' - שאלת החקר

בחרנו בשאלת החקר שתלווה אותנו לאורך הפרויקט:

כיצד ניתן להעלות את מעמד נגני הרחוב בחברה, שאנשים יעריכו אותם, יראו אותם כמוזיקאים מוכשרים ויטייחסו אליהם בכבוד ולא כקבצנים?

המטרות שלנו הן:

לגרום לנגני הרחוב להיות מוערכים בחברה הישראלית, להביא להעלאת מעמדם ולפרסומם של נגני הרחוב, מתוך הכרה בכישרונם ורצונם לקבל את התנאים, האהדה והכבוד הראויים להם. להפוך את נגינת הרחוב לתרבות ענפה ברחובות ירושלים ולגרום להם להיחשף בפני קהל רב הנהנה מנגינתם, ולפעול לשמירת זכויותיהם.

פרק ד- סקירת ספרות מקצועית

מחקר תרבותי

כנקודת התחלה למחקר התרבותי שלנו חקרנו על תופעת נגני הרחוב במספר מקומות בעולם, כדי שנראה מה אפשר לקחת מהתרבויות השונות ולהביא לארץ.

פראג- יש שם הרבה כבוד והערכה לאמני הרחוב. בכל פינה בגשר קארל יש מופעי רחוב, אמני רחוב, גשר קארל מהווה את מוקד המשיכה בגלל המגוון- שלל של סגנונות אומנויות רחוב, בגלל האיכות- המופעים מושקעים בלבוש ובמוזיקה. בשל החוויה- העוברים והשבים נחשפים לתרבות, לאמנות רחוב. בגלל שזה נוח- על הדרך, לא מחייב, מהנה.

(נגני רחוב על גשר קארל בפראג, Y music)

לוס אנג'לס- בלוס אנג'לס ישנם מקומות מסוימים לאומנות. בכל בוקר האומן מקבל בהגרלה את המקום שיופיע בו, וכל שעתיים אתה מוכרח לעבור לאזור הבא, כך שתמיד יש תחלופה ולא משעמם לתיירים, יש סנכרון בין האומנים מצד אחד, ומצד אחר אף אומן לא משתלט על מקום מסוים והופך אותו לשלו.

וויניס ביץ'- בעיר סנטה מוניקה שבלוס אנג'לס מכבדים מאוד אומני רחוב. אדם המעוניין לנגן ברחוב משלם \$35 לשנה ומקבל רישיון של אומן רחוב ואז מותר לו לנגן או לעשות את האומנות שלו ברחוב, במרכזי התיירות והקניות הכי גדולים.

(הארץ, מלחמתו של "בן המתופף" בעיריית תל אביב)

אמסטרדם - להיות אמן רחוב באמסטרדם נחשב לקריירה, מקצוע של ממש המכבד את בעליו ויכול להניב תמורה ראויה לשכר נאה. העיר המתויירת כל השנה והעמוסה בחודשי האביב, הקיץ והסתיו, על ידי מאות אלפי תיירים, זרועה לאורכה ולרוחבה במופעי רחוב מרתקים. לבה של אמסטרדם הוא ללא ספק ככר דאם וזהו גם המקום לצפות או להשתתף במופעי רחוב. הופעות רחוב של נגנים, רקדנים, פנטומימאים, לוליינים ואמנים אחרים הם חזון נפוץ ביותר. מופעי מוזיקה, מופעי ריקוד, מופעי אש, מופעי לוליינות, פסלים חיים, מופעי פולקלור משלל תרבויות, מופעי אקרובטיקה ושלל מופעים לכל הגילאים מתקיימים בכל שעות היום ובעיקר בשעות אחר הצהריים והערב בכיכר.

(מדריכי מוזה, מופעי רחוב באמסטרדם)

סוריה - המשטרה הדתית של ארגון הטרור דעא"ש עצרה חברות מוזיקאים שניגנו ברחוב, הכתה אותם והרסה את כלי הנגינה שלהם, הכול מאחר והם נגנו מוזיקה לא מוסלמית במקלדת אלקטרונית, שלדבריהם "מעליבה את האסלאם".

כלי הנגינה והמקלדת האלקטרונית בה ניגנו, אלה שמבזים את האסלאם, נופצו לרסיסים.

(מאקו, נגני הרחוב הולקו 90 פעם כי "המוזיקה העליבה את האסלאם")

מסקנות מהמחקר התרבותי

נגני רחוב זוהי תופעה רווחת בעולם.

ברבות מבירות אירופה מופעי רחוב הם אמנות של ממש. לא רק מקבצי נדבות ועלובי החיים צובאים על רחובות העיר, אלא גם ובעיקר אמנים מסוגים שונים שמפגינים את כישרונם בפומבי.

לעומת זאת, בארצות המזרח התיכון ובתוכן ישראל תופעה זו של מופעי רחוב מצויה בחיתוליה, לא מעריכים אותה כלל, ורק פה ושם אפשר לראות מופעי רחוב מושקעים ואיכותיים.

בעקבות גילוי זה מטרננו בפרויקט היא לגרום לכך שמופעי הרחוב יהיו מוערכים גם בישראל. להפוך את נגינת הרחוב בישראל לעבודה של ממש המכבדת את בעליה כמו בארצות אירופה.

נוכל לקחת רעיונות מהשיטות הנהוגות בחו"ל כגון הגרלה/ תשלום סמלי וכו'...

כדי לקבל השראה ולהבין את עולם נגני הרחוב קראנו את הספר "חתול רחוב ושמו בוב" מאת הכותב בוון ג'יימס.

"יש ציטוט מפורסם שקראתי באיזה מקום. הוא אומר שכולנו מקבלים הזדמנות שנייה כל יום בחיינו... הן מחכות שננצל אותן אבל בדרך כלל אנחנו פשוט לא מנצלים" – ג'יימס בוון

הספר "חתול רחוב ושמו בוב" מאת בוון ג'יימס- נגן רחוב- הוא ספר תיעודי על עצמו. מסופר בו על חייו, שאהב לנגן וניגן ברחוב. בתחילה לא היו מתייחסים אליו כל כך ברחוב כנגן, אך מאז שפגש חתול רחוב פצוע, טיפל בו, והחתול התלווה אליו לרחוב, חייו השתנו.

בשל נוכחותו של החתול לידו בזמן שניגן, ג'יימס הפך לפופולארי. אנשים נעצרו לידו והאזינו למוזיקה שלו, ואף הביאו לו כסף.

הסקנו מכאן שאפשר וצריך לשפר את מעמדם של נגני הרחוב ולגרום להם לזכות בפרסום רב יותר. יש צורך באלמנטים/ פריטים שימשכו את תשומת הלב של האנשים שעוברים ברחוב אל הנגן וע"י כך הנגן יקבל אהדה, וישלמו לו.

מחקר צורני

לבוש נגני הרחוב

בהתבוננות בלבושם של נגני הרחוב השונים בעולם הסקנו שיש כמה סוגים וסגנונות של אנשים המנגנים ברחוב. במדינות שונות באירופה כמו לוס אנג'לס ופראג מתייחסים לנגני הרחוב כאל אנשים בעלי מעמד, מוכשרים, עבודה שמכבדת את בעליה, ואת זה גם מבטא הלבוש המכובד והרשמי בניגוד למדינות אחרות כמו ישראל שבהם מתייחסים אליהם כאל מקבצי נדבות אשר מנגנים למחייתם שלבושם פשוט, מרופט, אפרורי וברוב הפעמים אפילו קרוע.

כל אחד והייחודיות שלו...

#על גשר קארל

#בוסטון

#פראג

#סין

#ברצלונה

בתצפית שערכנו ברחובות ירושלים
ומחיפוש אינטרנטי על נגני רחוב
בעולם הסקנו שנגן הרחוב רוצה
לייחד את עצמו, לחפש מה הוא יכול
לתת שיהיה שונה מאחרים

בעזרת הכלי שבו הוא מנגן הוא מבטא
את עצמו ומביא לרחוב תרבות שונה,
שמחה, שמלאה בצלילים מיוחדים
משלו.

כנקודת התחלה למחקר הצורני שלנו, החלטנו לחפש דוגמאות נרחבות של לוגואים מחברות שונות ומגופים שונים בארץ ובעולם הקשורים לתחום המוזיקה, וחפשנו את המוטיבים החוזרים שלהם, וכך נוכל להתחיל לגבש לוגו משלנו. להלן הדוגמאות שמצאנו:

בלוגואים הבאים ניתן לראות לוגואים בעלי נושא משותף של כלי נגינה, שנותן את ההבנה שמדובר במוזיקה.

הלוגו הראשון הוא יחסית ישן ומלא פרטים, יש בו את אלמנט המוזיקה שבא לידי ביטוי בכלי הנגינה. הצבעים מתאימים לכלי הנגינה (הפסנתרים) שנמכרים בחנות, אך עם זאת הצבעים והפונט משעממים ובנאליים ואינם משדרים קלילות ושמחה שאמורה להביע המוזיקה ולכן הנוקשות שהוא משדר אינה תואמת לקלילות של נגני ברחוב והשמחה שלהם שאנחנו מחפשים.

בלוגו השני יש יותר הפשטה של הכלי נגינה, והלוגו קליל וזורם. ישר מבינים שהלוגו מכוון לכלי נגינה, גם אם הכינור מצויר רק בחלקו. למרות שהלוגו חסר צבעים הוא משדר יוקרתיות, חנות יקרה עם שם טוב. שם החנות היא שם של מישור והפונט נראה כמו חתימה שלו, ובכך משדר אצילות.

הלוגואים האלו כבר הרבה יותר מופשטים וכלי הנגינה הוא הדימוי המרכזי בלוגו. הם קלילים, ללא הרבה מלל ואלמנטים.

בלוגואים הבאים, ניתחנו את הצבעוניות, והסקנו שהצבעוניות מגוונות: צבעי קשת, צבעים מקושרים באופן אסוציאטיבי אוטומטי לילדים:

אנשים מנגנים אך הם צבועים בצבע אחיד שמראה אנונימיות של נגני הרחוב. צבעוניות כיפית ומגוונת שמראה את שמחת הרחוב.

הצבעים כאן הם יותר חמים ומגישים את צבעי המדרכה ברחוב, את החום ואת האפרוריות שיש שם.

איפה המוזיקה פוגשת אותי?

"למוזיקה יש מקום של כבוד ביהדות, כבר מראשיתה, שהרי השפה של הנשמה זו המוזיקה. כבר כשאנחנו מסתכלים על עבודת ה' שהייתה בבית המקדש, אנחנו רואים את החשיבות שנודעה לשירה ביהדות. מה יותר חשוב מהשירה של הלוויים בתוך בית המקדש? זה היה השיא של עבודת ה'. כמו כן, כתוב בכמה מקומות בחז"ל, שנביא לא יכול לקבל נבואה עד שהוא מגיע לשיא של שמחה, ובשביל להיכנס לשמחה – צריך את השירה. אז ברור אם כן שלשירה יש כח גדול ביהדות. רואים גם בשטח כיצד השירה והמוזיקה, בבית הכנסת למשל, פועלות לטובה על המאזין. גם בעבר וגם כיום, כולם מבינים כמה חשובה היא השירה והמוזיקה ביהדות."

(הרב ברוך ציי"ט)

אומנות

הקישור הזה בין יצירת אמנות
בציור לבין מוזיקה אינו מקרי,
שכן השניים חולקים לא מעט מן
המשותף. היסוד הראשון
שמקשר בין ציור ומוזיקה הוא
היסוד ההרמוני המאפיין את
שניהם. גם ציור וגם מוזיקה הם
צירוף של כמה יסודות שונים
לכדי מכלול שבו הם אמורים
לתפקד ביחד בכדי להניב את
התוצר הסופי. ובעוד שבציור
מדובר בקווים, צבעים וצורות
הרי שבאמנות מדובר על צלילים
שונים. יסוד משותף נוסף של
ציור ומוזיקה ובייחוד צבע
ומוזיקה הוא הטונליות. הקשר
בין צבע ומוזיקה מתבטא בכך
שגם לצליל וגם לגוון ישנן
דרגות שונות שאיתן יכול האמן
או המוזיקאי לשחק לצרכיו.
במילים אחרות, הקשר בין צבע
ומוזיקה הוא בכך שגם לצבעים
וגם לצלילים ישנם סולמות
שונים שניתן למדוד באופן
יחסית מדויק ושימושים שונים
שלהם מצטרפים יחד לכדי
יצירת האמנות.

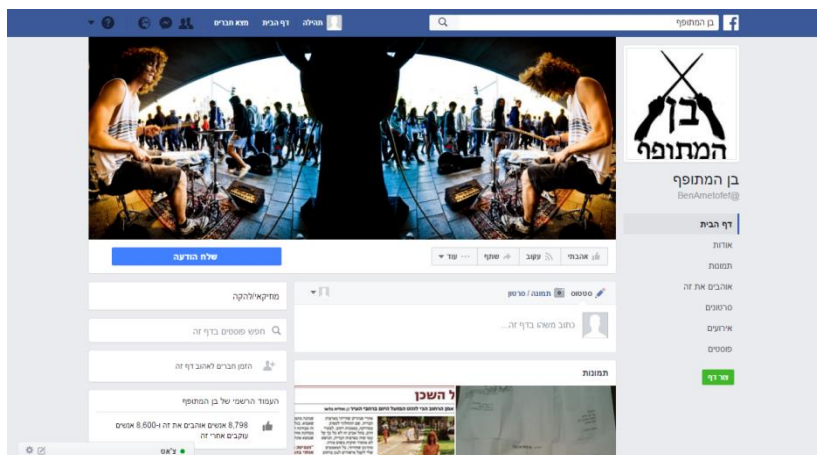

הגענו לרחוב, ראינו שלל צורות וצבעים סביבנו – החל מהקישוטים התלויים, הדגלים, החנויות הססגוניות המלאות במוצרים צבעוניים, ועד העצים והמדרכות. הצורות החופשיות והצבעוניות מעוררות חשק עז לצאת לרחוב ולהסתובב בו. יש הרגשה של עולם מרהיב בשלל צבעים שיוצר הרגשת שפע ושמחה.

ראיון עם נגן רחוב- בן סלע.

בן הוא נגן רחוב בן 32, המנגן לרוב באזור נחלת בנימין, דייזינגוף סנטר ואלנבי שבתל אביב ובתחנה המרכזית בירושלים. לבן יש עמוד בפייסבוק בו הוא מפרסם וממתג את עצמו.

מתי התחלת לנגן?

כל החיים אהבתי לנגן, אני מאוד מחובר למוזיקה, לתחום התיפוף.. ולפני 5-6 שנים התעניינתי בנגינה ברחוב.

איך אתה מרגיש שאנשים מסתכלים עלייך בתור נגן רחוב?

הרבה אנשים בארץ מסתכלים על נגני רחוב בתור הומלסים, מסכנים, אין מספיק הערכה כלפיהם. אני מרגיש שהצלחתי להביא את המוזיקה שלי והשמחה לרחובות ולשנות במקצת את התפיסה עלינו.

כשטסתי לחו"ל, לארצות הברית, ראיתי שיש הערכה וכבוד לאמני רחוב. רואים אותם כאמנים מוכשרים, יש אנשים שעושים מזה קריירה, והרגשתי שגם בישראל יש צורך בתרבות הזאת.

למה החלטת לנגן ברחוב?

תמיד הרגשתי שאין מספיק הערכה כלפי אותם נגנים, והעניין הזה בער בי, הרגשתי שאני חייב לנגן ברחוב למרות מה שאנשים חושבים, לשנות את התפיסה כלפי נגני הרחוב בארץ. אחרי שניגנתי בלס ווגאס וקיבלתי יחס מכבד, התחלתי לצבור בטחון והחלטתי לנסות את מזלי בארץ.

לא ראיתי את הנגינה ברחוב כפתרון להומלסים שצריכים להתפרנס, אלא כמקום ביטוי והפצת המוזיקה לכמה שיותר אנשים העוברים ברחוב. אני אוהב את הפשטות של הרחוב, את החום והשמחה. בשבילי רחוב זה דבר שחובה שתהיה בו שמחה, בידור, והרגשתי שאני יכול לתרום מעצמי בעזרתי כשרוני. אני רואה ערך בלהפיץ את המוזיקה לכמה שיותר אנשים, והרחוב זה משהו שמאפשר זאת. כל אדם יכול לשמוע את המוזיקה שלי, גם מי שלא יכול להרשות לעצמו לרכוש כרטיס להופעה, וזה בעיניי היופי בזה.

מה היו התגובות של האנשים ברחוב?

תגובות האנשים ברחוב היו טובות. אנשים באים ומודים לי. ראיתי שאנשים נהנים מהמוזיקה שאני עושה. הרבה אנשים התקבצו סביבי ולא נתנו לי לרגע להפסיק את ההופעה. היו כאלה שניגשו אליי וסיפרו לי על הקשיים שהיו להם במשך היום, ואמרו לי שהצלחתי לשנות את המצב רוח שלהם ברגע. האנשים ברחוב צמאים לשמחה, למישהו שינעים להם את ההליכה ברחוב וישמח אותם.

עם אלו קשיים התמודדת בנגינתך ברחוב?

הרבה פעמים היו באים אליי פקחים מטעם העירייה ואמרו לי לקפל את הצידוד. הפקחים אמרו לי שאין לי אישור לנגן ברחוב, נתנו לי דו"ח וביקשו ממני לא לחזור. בדו"ח שקיבלתי ראיתי שהם השתמשו נגדי בסעיף 301- הנחת הצידוד על המדרכה. זה עצבן ותסכל אותי. הרגשתי זלזול וחוסר הערכה מהמדינה לאמנות רחוב.

האם הנגינה ברחוב הייתה "במשרה מלאה" או משהו כיפי נוסף שממלא אותך ביומיום?

כשהתחלתי לנגן ברחוב, הנגינה הייתה משהו נוסף מבחינתי שממלא אותי, משהו ששילבתי ביום יום. היחס של האנשים והשמחה שראיתי אצלם בעיניים מילאו אותי ונתנו לי תחושת סיפוק אדירה ורצון להתקדם ולהפוך את הנגינה ברחוב למקצוע של ממש.

האם לנגינה ברחוב הייתה השפעה על חיידך?

האנשים ברחוב שניגשו והתעניינו במוזיקה שלי גרמו לי לשמחה אדירה, לתחושת סיפוק שנתנה לי תחושה טובה למשך כל היום. ברחוב נתקלתי הרבה פעמים במצבים של השגחה פרטית. אנשים באו ונתנו לי כסף. הייתה פעם שבאה משטרה וסילקה את הנגן שניגן ברחוב בו גם אני ניגנתי ואותי לא סילקו. הרגשתי שה' עוזר לי, שלמרות הקושי אני מצליח להתפרנס ברחוב. לא יכולתי להישאר אדיש למצבים האלה והחלטתי להתחזק. התחלתי להתחזק ולחיות חיים של תורה ומצוות. התחלתי גם לשמור שבת ולא לנגן בשבת. ביום ראשון, לאחר השבת הראשונה ששמרתי, ניגשה אליי אישה ונתנה לי מעטפה עם 500 שקלים.

לא היית רוצה לפרוץ? לנגן בכמות גדולות בארץ?

הייתי רוצה לפרוץ ולכבוש עוד ועוד פסגות. אבל אני הכי נהנה מלנגן ברחוב, התגובות האותנטיות מהאנשים ברחוב הם אלו שהכי מרגשות אותי, אני מאוד אוהב לקבל את החום והאהבה של הרחוב, הפשטות, הקרבה לאנשים, אלה הדברים שממלאים אותי ומחזקים לי את ההרגשה שנגינה ברחוב זה דבר מדהים ומספק.

תיאמנו עם בן את הריאיון, שהיה בשיחת טלפון. הקלטת השיחה מגובה אצלנו.

מהריאיון עם בן הסקנו שיש צורך להעלות את המודעות וההערכה לנגני הרחוב בישראל.
יש צורך להפוך את נגינת הרחוב לדבר לגיטימי, תרבותי, לאמנות ענפה, כמו שמקובל בחו"ל, כדי שאנשים יוכלו לנגן בשמחה ברחוב מבלי חשש שיסתכלו עליהם בעיניים מרחמות, כמסכנים ויזלזלו בהם הדבר יהווה תרבות רחוב חדשה החסרה בארץ.

ראינו שבן מיתג את עצמו בלוגו עם השם: "בן המתופף" ופרסם את עצמו בדף שפתח בפייסבוק, וע"י כך זכה לפרסום גדול - הרבה אנשים באו לשמוע אותו ובזכות זה הוא הצליח להתפרנס מהנגינה ברחוב כראוי. הסקנו שיש צורך בפרסומם של הנגנים על מנת לגרום להם להיחשף בפני קהל רב יותר ולהצליח להתפרנס מנגינתם.
האגודה שנקים תפעל להכרת הרשויות בנגנים. למשל, שיתוף פעולה עם העירייה אודות הסדרת רישיונם כך שיוכלו להופיע ברחוב מתי והיכן שירצו מבלי לקבל דו"ח

זר אביב, א' (2012). מלחמתו של בן המתופף בעיריית תל אביב. אוחר מתוך

https://www.google.co.il/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=5&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjH_anDscvQAhWCoRoKHQv9AQQQFggyMAQ&url=http%3A%2F%2Fwww.haaretz.co.il%2Fgallery%2Fmusic%2F1.1886821&usg=AFQjCNFhVUiuJ7nPoRNQW0LTYec-3vXYJw&bvm=bv.139782543,d.d2s

פז"ם (2015) נגני רחוב הולקו 90 פעם כי המוזיקה "העליבה את האסלאם". אוחר מתוך

https://www.google.co.il/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=4&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjBl-rNtcvQAhWKfRoKHcC1DggQFgguMAM&url=http%3A%2F%2Fwww.mako.co.il%2Fpzm-magazine%2FArticle-8ff38c8a7fb0b41006.htm&usg=AFQjCNFv17l_1TrkTIv4QlP96AR3LRIFAw

מופע רחוב באמסטרדם. אוחר מתוך

http://www.europa.co.il/%D7%9E%D7%95%D7%A4%D7%A2%D7%99_%D7%A8%D7%97%D7%95%D7%91_%D7%91%D7%90%D7%9E%D7%A1%D7%98%D7%A8%D7%93%D7%9D.htm

למה אנשים מגנים ברחוב?. (2011). אוחר מתוך

<https://eureka.org.il/item/20986/%D7%9C%D7%9E%D7%94-%D7%90%D7%A0%D7%A9%D7%99%D7%9D-%D7%9E%D7%A0%D7%92%D7%A0%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%A8%D7%97%D7%95%D7%91>

רבקה, ק. (אין תאריך). תמונות לשבוע טוב- נגני רחוב. אוחר מתוך

http://forum.lametayel.co.il/forum_msg/goto-3526465
http://www.ymusic.co.il/%D7%A0%D7%92%D7%A0%D7%99_%D7%A8%D7%97%D7%95%D7%91_%D7%A2%D7%9C_%D7%92%D7%A9%D7%A8_%D7%A7%D7%90%D7%A8%D7%9C_%D7%91%D7%A4%D7%A8%D7%90%D7%92.html

פ, אורן. (אין תאריך). ירושלים. אוחר מתוך

<http://www.samlil.co.il/%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%A9%D7%9C%D7%99%9D/>

הקדמה לטיול בסיס להכרת העיר ירושלים. אוחר מתוך

<http://www.funisrael.co.il/%D7%A1%D7%99%D7%95%D7%A8%D7%99%D7%9D-%D7%95%D7%98%D7%99%D7%95%D7%9C%D7%99%D7%9D/409-%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%A9%D7%9C%D7%99%D7%9D/%D7%A1%D7%99%D7%95%D7%A8%D7%99%D7%9D-%D7%95%D7%98%D7%99%D7%95%D7%9C%D7%99%D7%9D-%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%A9%D7%9C%D7%99%D7%9D/670-%D7%98%D7%99%D7%95%D7%9C-%D7%91%D7%A1%D7%99%D7%A1-%D7%9C%D7%94%D7%9B%D7%A8%D7%AA-%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%A9%D7%9C%D7%99%D7%9D.html>

רוזנבלום, ע' (2016). מקסימום ירושלים במינימום יומיים. אוחר מתוך

<http://monitour.co.il/%D7%9E%D7%A7%D7%A1%D7%99%D7%9E%D7%95%D7%9D-%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%A9%D7%9C%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%9E%D7%99%D7%A0%D7%99%D7%9E%D7%95%D7%9D-%D7%99%D7%95%D7%9E%D7%99%D7%99%D7%9D/>

מערכת חסידיניוז. (2015). בשבוע הבא - פסטיבל הכליזמרים בצפת יוצא לדרך. אוחר מתוך

<http://www.chasidinews.com/18703/>

קליק וויס. (אין תאריך). אוחר מתוך

<http://www.clickwise.co.il/portfolio/3>

שוקולד אגוזים. (2009). קרוז בקאריביים הדרומיים. אוחר מתוך

<http://www.tapuz.co.il/forums/articles/article/1702/94231/%D7%94%D7%9E%D7%95%D7%9E%D7%97%D7%99%D7%9D/%D7%90%D7%98%D7%A8%D7%A7%D7%A6%D7%99%D7%95%D7%AA%D7%9C%D7%90%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%A2%D7%99%D7%9D>

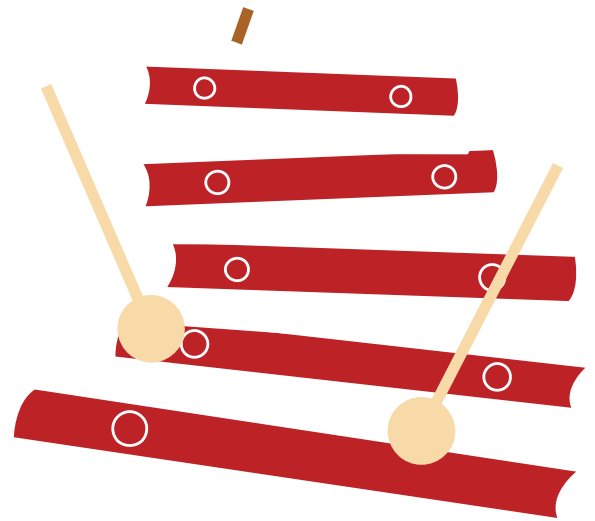
שושי. (אין תאריך). תמונות לשבוע טוב- נגני רחוב. אוחר מתוך

http://forum.lametayel.co.il/forum_msg/goto-3526846/srch-%D7%A4%D7%A8%D7%90%D7%92

פרק ו- עיצוב סקיצות ודימויים

עוד סקיצה של לוגו- קסילופון
בזווית עולה כלפי מעלה כמו שאיפה
גבוהה, נותנת תחושה של שביל רחוב.

ניסינו לקחת את המוטיב אדום- לבן שיש על
המדרכות רחוב ולשלב בקסילופון את
הצבעים האלו כדי שיתן תחושה של רחוב.

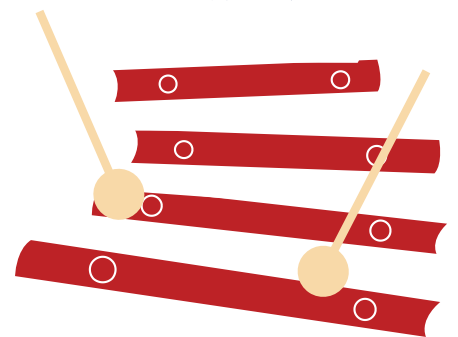

שאיפות

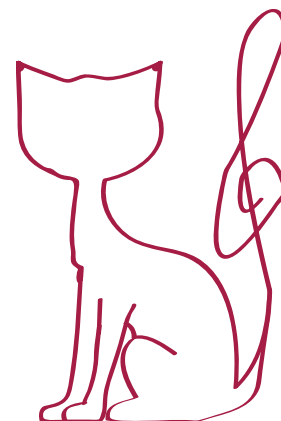
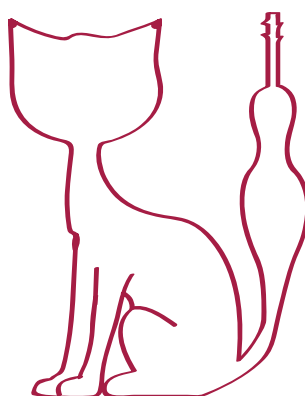
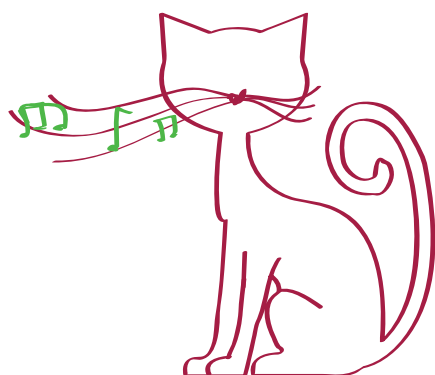

שאיפות

שאיפות

כל מיני אופציות איפה לשים את
השם "שאיפות" לצד הקסילופון.

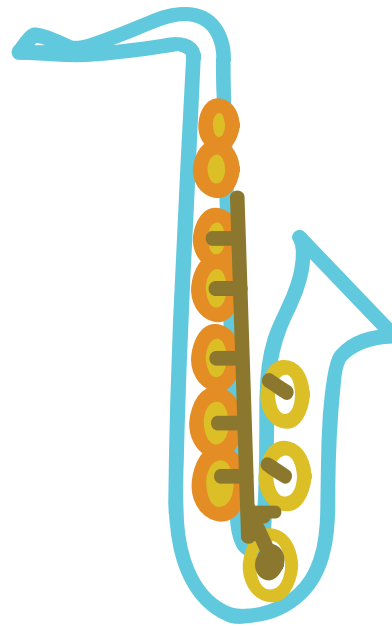
בהתחלה חשבנו לעשות את הלוגו שיהיה משולב עם החתול שישר ייתן אסוציאציה של חתול רחוב, ועליו לשלב את אלמנט המוזיקה.

ניסינו ללכת על כמה וריאציות- כלי נגינה בזנב שלו, תו על הזנב או תווים על השפם שלו. לוגו זה לקוח מהשראת הספר "חתול רחוב ושמו בוב" על חתול שהצטרף לנגן רחוב וגרם לו להיות פופולארי.

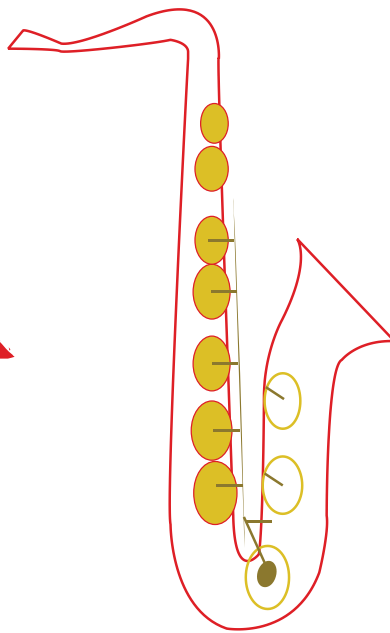
מבין שלושתם הכי אהבנו את החתול שהתווים מצויים על השפם שלו, יש הרגשה יותר קלילה וזורמת.

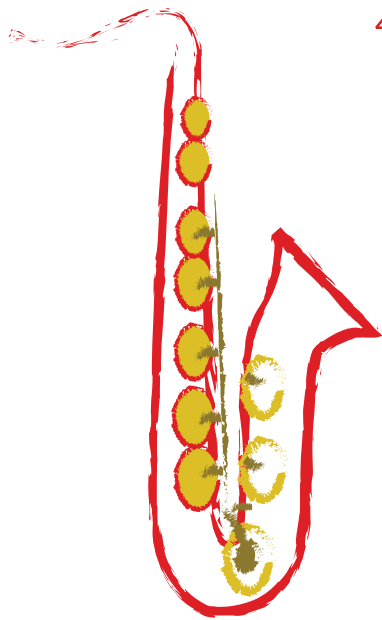
הפעם לקחנו את
הכלי סקסופון
וניסינו לשנותו
כל פעם, לראות
אותו עם
מברשת אחרת,
וגם לשנות לו
את הצבעים.

יצא ילדוטי מדוי עם
מברשת שנראית כמו
טוש של גן ילדים.

יצא פשוט וללא מסר
מסויים.. משעמם

יש פה את אפקט
החופשיות של הרחוב,
מזכיר טיפה את
אומנות הרחוב. וכן
הפיה שלו נראית כמו
שאיפת עשן.

בהתחלה ניסינו לשים
כיתוב ללוגו הזה
התייעצנו עם המורה
והבנו ביחד שהקו
שמתחת למילה
שאיפות נותן תחושה
של יציבות ומסודר
מדי. אז החלטנו
להוריד אותו וכן
לשנות את הפונט.

שאיפות

משהו טוב קורה ברחוב

שאיפות

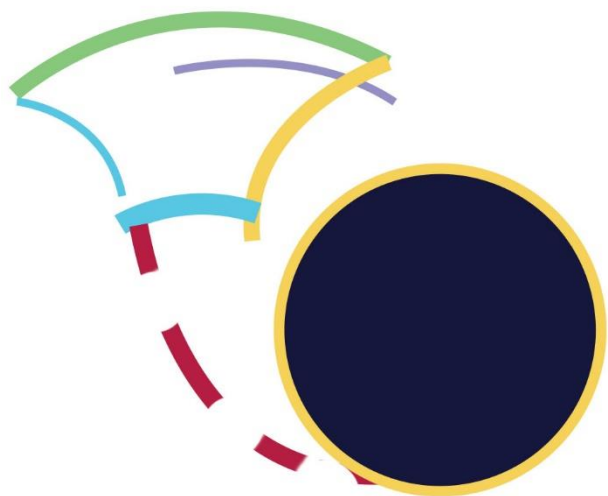
משהו טוב קורה ברחוב

בשביל עיצוב הלוגו התחלנו לחשוב על כלי שנתפס כמכובד, לא כלי פשוט שהרבה אנשים מנגנים בו, ולכן בחרנו את הכלי קרן. צורתו מעוגלת, זורמת והוא כלי נגינה מיוחד המבטא את ייחודיות נגני הרחוב.

חשבנו לשלב בסקיצות את הכלי עם הכותל, מדרכה ותווים, אך הוא היה נראה לנו כבד ועמוס מדי...

ניסינו לעשות את הלוגו צבעוני וססגוני כאופייני לרחובות ירושלים ולהביא רק את האלמנט של המדרכה- אדום לבן, אך מהתייעצות עם אנשים ראינו שזה לא מובן כל כך.

הוספנו עוד עיגולים וקווים מעוגלים בכלי על מנת לגרום לתחושת זרימה, ססגוניות, שמחה
החלטנו לקרוא לאגודה "שאיפות" בשל השאיפות של נגני הרחוב להיות מוכרים ומוצלחים וגם בשל השאיפות
ששואפים כשמנגנים בכלים מסוימים.

לאחר התייעצות עם המורה ומחשבה נוספת, החלטנו לשנות את השם של הפרויקט לשם "סאונד" - שם קליל ומגניב המביע את ייחודיות נגני הרחוב מנגנים אחדים. סאונד זה גם משהו עוצמי המביע את העוצמה של הנגנים בעבודתם. הטיפוגרפיה מבולגנת מעט, כל אות בגודל אחר. המשפט משנה הוא "משהו טוב קורה ברחוב" - מביע התחדשות, משהו טוב, מקורי וחדש שמתרחש ברחובות ירושלים.

כשהחלנו לעבוד על עיצוב הכרזות עשינו מס כרזות מכיוונים שונים.

בכרזה זו העמדנו בצד 2 נגני רחוב בצללים צבעוניים על רקע סמטאות ירושלים והוספנו משפט משיר על ירושלים ששינינו אותו מעט. הכרזה הייתה נראית לנו מעט משעממת ולא מזמינה במיוחד. לכן החלטנו לנסות לעצב כרזות מכיוון אחר יותר קליל.

ניסינו כרזה נוספת, נקייה יותר, עם האלמנט הקווי של הלוגו, אך היא עדיין הייתה נראית לנו מעט משעממת ולא מושכת.

פרק ז- הצגת התוצרים הסופיים

כרזות אלו הן כרזות פרסום של האגודה. הן עונות על שאלת החקר בכך שמפרסמות את האגודה כמשהו חדשני, מגניב, ומושך אנשים להתעניין ולראות מה האגודה תעשה.

השתמשנו בתוכנת האילוסטרייטור כדי לעצב את הכרזות. ע"י התוכנה ערכנו את תמונת הרקע, יצרנו עם מברשות וציפורן את הכלים והשתמשנו בפונטים הייחודיים של התוכנה.

הקומפוזיציות של הכרזות הן פתוחות. יש קיטוע של תמונת הרחוב וקיטוע של הכתמים מאחורי הכלים. ברכזות עיצבנו את הכלים בצורות מעוגלות וזורמות, עם שימוש בקווים וכתמים לא מדויקים, הכתב מסודר בהתאם לכיוון הכלי, משלים אותו.

צבע הרקע הוא שחור-לבן והטיפוגרפיה, הכלים והכתמים צבעוניים, זאת על מנת להראות שהאגודה 'מחיה' את נגני הרחוב בעיר, נותנת מענה תוסס וחדשני לנגני הרחוב ולעוברים ברחוב. הצבעים הם צבעים מעט זוהרים, המשדרים שמחה ובלגן.

פרוספקט צד חיצוני

פרוספקט צד פנימי

עיצבנו פרוספקט המיועד לנגני רחוב או לאנשים שרוצים להתחיל להתפתח בתחום זה. השתמשנו בתוכנת האילוסטרייטור על מנת לעצב את הפרוספקט. בעזרתו ערכנו את התמונה, עיצבנו מפה, יצרנו עיגולים, והשתמשנו בפונטים הייחודיים לו. הפרוספקט מעוצב בצורת עיגול בצורה הנפתחת. מהצד החיצוני שלו כתובים שם האגודה ומשפט הנושא שלה, וטלפון ופקס לפרטים והרשמה. הרקע הוא תמונה של רחוב, המצויה גם בכרזות, אך כאן צבעונית. הקומפוזיציה פתוחה בשל קיטוע התמונה בצידו הפנימי - הנפתח, בחלק העליון יש מפה של רחובות בירושלים שם האגודה מקימה כמות לנגנים. צבע הרקע הוא מוקה, בהיר, מזכיר את צבע אבני ירושלים. בחלק התחתון של הפרוספקט יש תיאור של הדברים שהאגודה מספקת וליד כל משפט עיגול עם קו חצי מעוגל בתוכו, המשדרים זרימה וקלילות. בצידה הימני מאויר נגן רחוב תחום בעיגול אך חורג מעט מגבולו. הרקע בחלק זה הוא חרדל, צבע כהה יחסית, חם, המשדר חמימות עם שמחה. הנגן מוסיף צבעוניות וסגנוניות.

עיצבנו רול אפ גדול שיעמוד ליד הנגנים בעת נגינתם,

ותפקידו לשמש לפרסום האגודה ולמתג את הנגן.
השתמשנו בתוכנת האילוסטרייטור כדי לעצב,
ליצור עיגולים עם המברשת ואת מילוי הנגנים,
ובציפורן ליצירת הנגנים.

צבע הרקע הוא כצבע הרקע בחלק התחתון
של הפרוספקט - צבע חרדל חם וחלק.
שם האגודה והנושא שלה ממוקמים בגדול במרכז
הרול-אפ.

יש צבעוניות זוהרת, קווים לא מדויקים -
מה שמשדר תנועה וקלילות.
הקומפוזיציה היא קומפוזיציה פתוחה בשל
קיטועי העיגולים.

עיצבנו מדבקה לכלי הנגינה בתוכנת האילוסטרייטור בצורת עיגול עם שם האגודה ומשפט המשנה שלה. מעוצב כמו
בצד החיצוני של הפרוספקט. בשל קיטוע התמונה הקומפוזיציה פתוחה.

אנו בתהליך עיצוב תווית שם לנגן הרחוב.
(השם הכתוב מהווה רק דוגמא), ותשויד עם סיכה לחולצתו.
גם היא תחומה בעיגול ומשתלב עם האלמנט הזה.
הפונט הוא הפונט שבכרזות, התווית מעוצבת באופן נקי.
מצד ימין מעל שם הנגן מאויר כובע. הקומפוזיציה סגורה.

עיצבנו כרטיס ביקור לנגן הרחוב. הדבר יאפשר
 להתפרסם מחוץ לרחוב ולהצליח בעוד מקומות.
 בצדו הקדמי מצוינים המסגרות בהן יוכל להופיע ופרטיו האישיים-
 שמו, מס' טלפון, נייד ופקס
 הרקע כצבע הרקע בפרוספקט וברול-אפ,
 בצד יש איור סכמתי של גיטרה חתוכה- קומפוזיציה פתוחה.
 עליה יש קווים בצבעי הכלי בלוגו,
 והיא משתלבת בעיצובה עם קופסת הכסף שאנו מעצבות לנגנים.
 בצדו השני הרקע כצבע פנים הכלי של הלוגו, יש את אותו עיגול ואותם קווים כמו בצד השני, יש את שם האגודה
 ונושאה.

אנחנו בתהליך עיצוב האריזה- קופסה בה עוברי הרחוב נותנים כסף לנגן.

היא בצורת ריבוע, מחוררת במרכז בעיגול,
 עליה נחבר חוטים צבעוניים בצבעי הלוגו שמתאימים
 לסגנון הקווים שבלוגו.
 רקעה לבן ונקי- משתלב עם תווית שם הנגן,
 עליה מצויים מספר כלי נגינה צבעוניים שממלאים את
 כל הרקע שלה, ועליה יהיה כתוב משפט המושך
 אנשים לתת כסף.

בחרנו לעצב גם סרט לכובע שכל נגן יקבל- הדבר ימתיג וישייך אותו לאגודה. עיצוב הסרט יודפס על סרט בד לבן אותו
 נדביק על הכובע, בו כתוב המשפט נושא של האגודה בצבעי הלוגו, במרכזו יהיה בעיגול היוצא מתוך הסרט הלוגו.

הגיטורות והפונט לקוחים מהכרזות- רק צבעם שונה- כהה, ישתלב עם צבעו הכהה של הכובע. יש איזון היוצר קומפוזיציה סימטרית.

אנו בתהליך עיצוב טופס הרשמה לנגני הרחוב הרוצים להצטרף לאגודה עם פרטם האישיים והכלים שמנגנים והאזור שמעדיפים לנגן בו על מנת לתת להם את הבחירה ולצרפם רשמית לאגודה. עיצוב הטופס רשמי, בצבעי שחור לבן.

תאריך _____

טופס הרשמה לאגודת נגני הרחוב סאונד

שם _____ תאריך לידה: ____ \ ____ \ ____
כתובת _____ תושב ירושלים (סמן ב- V): ☐ כן ☐ לא
מייל _____ נייך _____

כלי הנגינה שבו אתה מעוניין לנגן (סמן ב- V):

☐ אורגן	☐ גיטרה (יש לציין: חשמלית \ קלאסית \ אחר)
☐ תופים	☐ חליל (יש לציין: צד \ חלילית)
☐ סקסופון	☐ מנדולינה
☐ אקורדיון	☐ כינור
☐ חצוצרה	☐ אחר: _____

כתובת

איזור בעיר מועדף לנגינה _____

שאלת החקר שלנו הייתה- כיצד ניתן להפוך את נגינת הרחוב לעבודה המכבדת את בעליה, אשר התנאים והרווחים בה טובים ולגרום לה להיות מוערכת על ידי האוכלוסייה.

בתהליך העבודה בנושא נגני הרחוב, לאחר שחקרנו את הנושא במחקר תרבותי, צורני ואיכותני, הגענו למסקנה שיש צורך בארגון שיעזור לנגני הרחוב להצליח להתפרסם ולזכות למעמד הראוי להם הן מבחינת הערכת הקהל אותם והן מבחינת הזכויות הראויות להם מטעם העירייה.

לדעתנו, יש צורך בתרבות נגינה ברחוב כפי שמצוי בחו"ל. הדבר מוסיף רבות לאווירה הנעימה ברחוב, בייחוד בירושלים שהאווירה בה היא אווירה של אחדות, חמימות ושמחה ומצויים בה הרבה תיירים והנגינה שברחובות עשויה להוסיף להווי רחובות העיר.

מתהליך העבודה למדנו שנגינת הרחוב היא עולם מופלא שניתן לחקור אותו ולהעמיק בו על מנת לדעת עד כמה העבודה שלהם מוסיפה ותורמת לאווירה ברחוב, וכיצד ניתן לשפר את מעמדם ולגרום להם להתפרסם ולחולל מהפכה תרבותית ברחובות.

במהלך הכתיבה נחשפנו לנגן רחוב צעיר בשם בן סלע, המממג את עצמו בשם "בן המתופף" ונהנה לנגן ברחובות מרכזיים בתל אביב ובירושלים.

מהריאיון אתו הבנו לעומק את הצרכים של נגני הרחוב והסקנו מסקנות לפרויקט.

למדנו שנגני הרחוב הם לא סתם אנשים קבצנים שמנצלים את כשרונם כדי לקבץ נדבות, אלא אמנים של ממש הרואים בנגינה ברחוב ערך עליון של קירוב לקהל, של הנעת זמנם של העוברים והשבים ושל יצירת הווי שמח, מיוחד ומרענן לרחובות.

גילינו עניין רב במחקר התרבותי, בו חקרנו את נושא נגני הרחוב בכמה מדינות.

עניין אותנו כיצד מתייחסים אליהם בחו"ל ולהשוות את זה ליחס אליהם בארץ.

השלבים שקצת יותר התקשינו בהם היו לחשוב איך ניתן לקחת את כל המסקנות מהמחקרים ומהם ליצור אגודה התענה על כל צרכיהם ובעיותיהם.

מאוד נהנינו מהעבודה על הנושא. הנושא קרוב ללבנו בשל חיבורינו למוזיקה וחיבור לאווירה ששורה ברחובות ירושלים.

תמיד אהבנו לפגוש בנגני רחוב ולשמוע את נגינתם.

ממהלך העבודה הסקנו שחייב לחול שינוי בנושא נגני הרחוב בארץ.

הסקנו שיש צורך בתרבות נגינת הרחוב בארץ ושיש לתת לנגנים את המענה והזכויות הראויות להם- נגינה באילו שעות שיחפצו, היכן שיחפצו- ללא הגבלה.

עבדנו בשיתוף פעולה, למרות שהיו בנינו מחלוקות לגבי העיצוב, הצלחנו להגיע לחשיבה משותפת ולעיצוב אחיד. אנו ממליצות לעיין בנושא גם מהבחינה ההיסטורית- מתי והיכן החלה התופעה של נגינה ברחוב, כיצד התחילה וכיצד התפתחה במהלך השנים. שאלות להמשך המחקר- איך ניתן לשפר את מעמדם ואת התפיסה הרווחת על נגני הרחוב, איך ניתן להפוך את הנגינה ברחוב לתרבות ישראלית ענפה, איך התחילה ומה אפשר ללמוד מתחילת התופעה, איך אפשר לגרום לזה להפוך למקצוע של ממש.

האגודה שנקים תפעל בשיתוף עם עיריית ירושלים על מנת לדאוג לשימור זכויותיהם של נגני הרחוב, היא תדאג לפרסם אותם- ע"י כרזות, הכנת כרטיס ביקור אישי לכל נגן, תדאג לבמות בעיר שאליהם יירשמו הנגנים איפה ומתי שירצו. האגודה תמתג אותם באופן שימשוך את הקהל ותכין קופסא בה העוברים ברחוב נותנים כסף לנגן- קופסא מעוצבת המושכת את העין ומזמינה את הקהל לשלם.